



בש"פ 3008/18 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 3008/18

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: פלוני

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ט"ו באייר התשע"ח (30.4.2018)

בשם המבקשת: עו"ד סיגל בלום

בשם המשיב: עו"ד ניל סיימון

החלטה

לפניי בקשה חמישית להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים).

1. ביום 2.10.2016 הוגש נגד המשיב כתב אישום לבית המשפט המחוזי בבאר שבע, אשר מייחס לו עבירות של אינוס ומעשה סדום בבת זוגתו לשעבר; איומים; והדחה בחקירה. על פי הנטען בכתב האישום, המשיב הגיע לדירתה של המתלוננת, וביצע בה מעשי סדום בניגוד לרצונה, תוך שאיים עליה שאם לא תשתף פעולה, הוא יהרוג אותה. כתוצאה ממעשיו דיממה המתלוננת, ולאחריהם אף בעל אותה המשיב ללא הסכמתה. לפי המיוחס, מספר ימים לאחר מאורעות אלה, התקשר המשיב למתלוננת, וביקש להיכנס לדירתה, אולם היא הסכימה להיפגש עמו במקום ציבורי. בפגישתם במקום הציבורי, לאחר שהמתלוננת אמרה למשיב שתבקש מבית משפט להורות על הרחקתו מדירתה, איים

עמוד 1



האחרון כי יהרוג אותה ואת וילדיה ככל שתעשה כן.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים. ביום 9.10.2016, בהיעדר מחלוקת בין הצדדים בדבר קיומן של ראיות לכאורה ובדבר קיומה של עילת מעצר, הורה בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופט נ' אבו טהה) על קבלת תסקיר מעצר.

בתסקיר שהוגש עמד שירות המבחן על התרשמותו מקיומה של רמת סיכון גבוהה לביצוע עבירות אלימות כלפי בת הזוג לרבות אלימות מינית ולא בא בהמלצה לשחרור המשיב לחלופה. בשים לב לרמת המסוכנות הגבוהה הנשקפת מהמעשים המיוחסים למשיב ולעברו הפלילי בתחום האלימות והמין, לרבות הרשעה באלימות כלפי אותה מתלוננת, הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו עד תום ההליכים.

3. בהמשך הוארך מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק המעצרים 4 פעמים על ידי בית משפט זה. ההחלטה האחרונה שמשמשת נקודת מוצא לדיונו היא החלטת השופט ד' מינץ בבש"פ 474/18 מדינת ישראל נ' מנטסנוט (11.2.2018), העומדת על הנתונים הצריכים לעניינו של המשיב ועל ההשתלשלות הדיונית. בית המשפט עמד על המסוכנות הנשקפת מהמשיב שנשא בעבר ב-4 עונשי מאסר בפועל, בהם מאסר בן 8 שנים בגין עבירות מין כלפי בתה של אשתו הראשונה ואף ציין כי 9 חודשים בלבד לפני הגשת כתב האישום הנוכחי נגדו, שוחרר המשיב ממאסר בגין עבירות אלימות כלפי המתלוננת. בשל כך שנקבע כי פרשת התביעה עומדת על סף סיום ונוכח המסוכנות הרבה הנשקפת מהמשיב, האריך בית המשפט את המעצר כמבוקש.

4. כאמור, לפניי בקשה חמישית להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים. המבקשת הוסיפה בבקשתה כי לאחר הארכת המעצר האחרונה, ביום 22.2.2018, במסגרת ההליך העיקרי שלפני בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופטים א' ואגו; א' אינפלד; א' חזק) צורף בהסכמה מוצג להליך העיקרי, ונקבע מועד הוכחות ליום 17.4.2018 שבמהלכו תתחיל פרשת ההגנה. ביום 17.4.2018 נשמעה עדות קצין משטרה שזומן על ידי ההגנה. עד הגנה נוסף ישמיע את עדותו ביום 24.5.2018. להערכת התביעה שמיעת הראיות עשויה להסתיים במועד אחרון זה. ההגנה חולקת על ההארכה ומבקשת כי המשיב ישוחרר לחלופה.

5. כידוע, במסגרת דיון בבקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים על בית המשפט לאזן בין זכותו של הנאשם - שלו עומדת חזקת החפות - לחירות, לבין האינטרסים הנוגעים לשמירה על בטחונו של הציבור ותקינות ההליך הפלילי. במסגרת זו נשקלים, בין היתר, המסוכנות הנשקפת מהנאשם; החשש מפני הימלטותו ממשמורת חוקית; חלוף הזמן מאז תחילת המעצר; וקצב ניהול ההליך העיקרי, לרבות זהות הגורם שאחראי על הימשכות ההליכים (בש"פ 9081/17 מדינת ישראל נ' איינאו, פסקה 7 (3.12.2017)). שקלתי את טיעוני הצדדים. מהנתונים שעליהם עמדתי עולה כי שמיעת הראיות עומדת לפני סיום. בהינתן האמור, ונוכח עוצמת המסוכנות הנשקפת מהמשיב, כפי שהדגיש חברי השופט ד' מינץ בהחלטתו "לאו דווקא כלפי המתלוננת לבדה, אלא כלפי כל בת זוג הבאה אתו במגע", מצאתי כי טרם שונתה נקודת האיזון במידה המצדיקה את שחרורו של המשיב לחלופה.

אני מורה אפוא על הארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים מיום 27.4.2018 או עד למתן פסק דין בתפ"ח 382-10-16 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.



ניתנה היום, ט"ו באייר התשע"ח (30.4.2018).

ש ו פ ט
